

# TELECLUB

Teleclub N.º 2.580

Boletín de la red nacional de Teleclubs

S  
A  
N  
T

J  
O  
A  
N





# Cançons Populars de Sant Antoni

La memòria de l'home no té capacitat per emmagatzemar tot el - que els nostres sentits i la percepció intel·lectual registren a - mesura que anam tenint experiències. Es per això que la mateixa per - sona humana ha hagut de cercar una ajuda, (la impressió escrita), - que compensi aquesta deficiència, que, no obstant, segons com ho - mirem és una adaptació positiva. El poble, i, especialment, la sa - biduria, que no és estimulada oficialment, és a dir, que es desen - volupa d'una forma natural, explotant i treguent el màxim de profit de les informacions i experiències que li arribin sense cap altera - ció ambiental de les seves capacitats, crea constantment i realit - za el seu tipus d'art i de jocs mentals, aprofitant la realitat i les seves manifestacions.

La sabiduria popular ha vessat moltes gloses i modismes, que - contenen moltes vegades, en potència, una filosofia de la vida dig - na de considerar, altres tradueixen impressions damunt algún fet o realitzen descripcions, des de físiques a psicològiques fins a mís - tiques, que poden tenir el seu valor; inclús en troban amb finali - tat docent i informativa.

Un sector molt conegut del glosari popular són les cançons de Sant Antoni, que solen emergir dels llabis del poble, "ben amarat el cervell", per la víspera i festa de Sant Antoni, i en totes a - quelles manifestacions, en les que el poble s'hi troba realment i - dentificat. El mallorquí es pot gloriar de tenir-ne una tradició - molt llarga i arrelada.

Avui trobam d'aquesta algunes creacions i també vestiges disse - minats per les ments de les persones, que han mostrat una marcada actitud cap a aquest jocs. Unes i altres corren el perill de per - dre-se, sense poder arribar a uns futurs receptors. Tal es el mo - tiu pel que en aquest Bolletí publicam les composicions, que es - presentaren en el Certamen de la Festa de Sant Antoni.

A fi d'economitzar el màxim aquesta publicació, just imprimi - rem de cada treball aquelles cançons que no hagin estat recopila - des en els treballs anteriors al seu número de classificació.

(2on. premi)

"CANÇONS A SANT ANTONI"

Lema..... "SON JUNY"

GOIGS A SANT ANTONI

Confreres i confreraesses del gloriós Sant Antoni de Viana.

Sant Antoni gloriós  
anomenat de Viana  
a grans i xics feu socors  
qui no us servirà de gana.

Los robos feu descobrir  
amb flames de foc ardent,  
axí feu restituir  
diners, robos, or i argent,  
Siau devots bona gent  
d'esta casa de Viana,  
de Sant Antoni escl.lent  
servir-lo de bona gana.

Mirau quants braços i mans  
resten cremats d'aquell foc,  
poder dona Déu al Sant  
de obrar cascú en son lloc.  
No té lo Sant poder poc,  
qui s'anomena de Viana  
puix nos fan tan grans socors  
qui no us servirà de gana.

També guarda els animals  
del gran foc perillós  
siau-li devots lleals  
ja que rebem mil favors,  
facem almoïnes i honors  
a la casa de Viana,  
sufragi feran per nós  
si donau de bona gana.

En França tres Lluterans  
volent-se del Sant burlar  
d'aquells los més principals  
en continent va cremar,

Tal miracle va mostar  
Sant Antoni de Viana,  
en los sants nos cal burlar  
sinó servir-los de gana.

Ent ric pagès menestral  
á tots es igual balança:  
dona el dret á cada qual  
donen-li tots alabança  
lo foc perillós amansa  
Sant Antoni de Viana:  
los fruits fa restituir?  
al qui servirà de gana.

Jueus, Moros, Pagans,  
lo vostro nom eterra  
los malignants,  
amb Vós ja no volen guerra.  
A vostros devots guiau  
sens perill per via plana  
tants grans favors les donau  
qui no us servirà de gana.

Molt gran fenc la potestat  
que Déu Etern Vos donà  
que en tot lo món venerat  
fósseu per gran capità  
O Sant qui no us honrarà  
li poden dir se engana  
si en lo cor no mostrarà  
qui servirà de gana.

Per tot lo món exaltat  
sou Antoni gloriós,  
puix sou nostro advocat  
de tot perill guardau-nos.

LAUS DEO

GOIGS A SANT ANTONI

De la serra i de la plana  
puja al cel un clam d'amor  
¡Sant Antoni de Viana  
de Sa Pobla protector!

Sant Antoni que visquéreu  
en deserta soledat,  
i d'Egipte vos ne féreu  
un planter de santedat  
que en la història llunyedana  
escampà sa bona olor.  
¡Sant Antoni de ....

Per la vostra penitència  
gran poder Déu vos donà,  
fent florir la Providència  
el miracle en vostra mà.  
¡O figura soberana  
del bell temps de l'antigor!  
¡Sant Antoni de .....

Asistiu-nos, Sant Antoni,  
a tot-hora dau-nos pau  
i de foc i del dimoni  
nostra gent alliberau;

la ciutat, la part forana,  
vos tributen alt honor.  
¡Sant Antoni de ....

Nostre poble en Vós confia;  
bestià per tot arreu  
té la seva pagesia  
amparat per vostra creu;  
en sonar vostra campana  
deixa un rastre de claror...  
¡Sant Antoni....

De Sa Pobla que us venera  
sou Patró celestial.

Beneiu la gent poblera  
i ses terres de marjal:  
Dau al poble vida sana,  
dau-li pau en abundor.  
¡Sant Antoni....

A tan noble gent pagesa  
que el seu cor vos confià,  
conservau-li l'honradesa  
que del avis heretà.  
Que sa vida cristiana  
brill amb clara resplendor.  
¡Sant Antoni....

Maria Antonia Salvá

### CANÇONS A SANT ANTONI ABAT

Del meu agre de col.laboradors.

Sant Antoni gloriós  
i de santedat molt gran  
dispensau tots els favors  
que en fe vé a dâmenar-vos  
el poble de Sant Joan.

Sant Antoni és es patró  
de Maó i Ciutadella.  
Guarda sa seva porcella  
peró sa d'ets altres no.

Sant Antoni és vengut  
tot victorios i bo;  
sa simbomba fa bon so,  
es seu cant és rup-a-rup.

Jesús amat! Sant Antoni,  
quines banyes té aquest bou!  
Ses dones d'es carrer Nou  
són més lletges que el dimoni.

Aquí és nada una poncella  
i es padrí n'està alabat;  
dóna tanta claredat  
com Sant Antoni Abat  
a dins sa seva capella.

Jesús amat! Sant Antoni,  
que mal encaminat vas!  
Has de mirar que les has  
amb lo reverent dimoni.

Sant Antoni ja és demà  
i anit li feim sa reveïla,  
un fogueró tothom fà;  
ningú dorm i tothom vetla.  
Així feim sa gran revetla  
i tots sortim a ballar.

Gloriós pare Sant Antoni,  
tan sant i virtuós,  
guardau-nos del dimoni  
com és tan envejós.

Per Sant Antoni  
grans balls hi ha,  
per a Sant Maurici  
tot el poble hi va.

Sant Antoni feia llesques  
a sa vorera de mar,  
i el dimoni hi va anar  
a dar-li ses bones festes.

### REFRANYS

Sant Pau bromic troba Sant Antoni, Sant Antoni allarga la mà i troba Sant Sebastià, Sant Sebastià reganya les dents i troba Sant Vicents, Sant Vicents rosegua les crostes i troba Carnestoltes, Carnes toltes dura tres dies, vet ací Sant Maties, tan de nit com de dies.

Sant Antoni se'n va a l'oli; gira la mà, troba Sant Sebastià; Sant Sebastià reganya les dents, troba Sant Vicents; Sant Vicents se'n va a palau, troba Sant Pau; Sant Pau se'n va a Niudolera, Troba la Mare de Déu Candelera.

Per Sant Antoni comencen els focs i acaben els focs.  
 Per Sant Antoni, un pas de dimoni.  
 Per Sant Antoni Abat, mitja hora per cap.  
 Per Sant Antoni del porquet, a les cinc ja es veu solet.  
 Per Sant Antoni de gener, a les cinc el sol veuré.  
 Per Sant Antoni de gener, camina una hora més el traginer.  
 Per Sant Antoni de gener, una hora més de civader.  
 Per Sant Antoni fa un fred del dimoni; per Sant Julià cuida matar.  
 Per Sant Antoni la perdiu vol matrimoni.  
 Per Sant Antoni de gener fan festa el cavall i el traginer.  
 Per Sant Antoni i Sant Sebastià sol i aire no cal pregar.  
 Per Sant Antoni fredura i per Sant Llorens calura, ni l'una ni l'altra  
 (dura.  
 Per Sant Antoni, gelaxes i per Sant Llorenç, calorades.  
 Per Sant Antoni de gener prova el teu perdiguer, i, si no vol caçar,  
 (ja el pots deixar anar.  
 Per Sant Antoni de gener penja el perdigot on et vengui bé, i, si no  
 (vol cantar, penja'l per Sant Sebastià.  
 Per Sant Antoni del bacó, cada u en el seu racó.  
 Per Sant Antoni de gener, mitja palla i mig graner i el porc encara -  
 (mig sencer.  
 Per Sant Antoni del porquet, cada perdiu canta en son endret.  
 Per Sant Antoni del porcot, cada perdiu amb el seu perdigot.  
 Per Sant Anton tot ocell pon.  
 Per Sant Anton la galina pon.  
 Per Sant Antoni ja es comença a fer el toni.  
 Per Sant Antoni fes el toni, per Sant Sebastià comença bogejar.  
 Per Sant Antoni cargols amb allioli.  
 Sant Antoni del porquet, de gener és el desset.  
 Sant Antoni de gener, compta bé, que desset é.  
 Sant Antoni del porquet, sempre cau el desset.  
 Sant Antoni de gener, Sant Antoni vertader.  
 Sant Antoni del porquet, es el primer sant del fred.  
 Sant Antoni el gela, Sant Vicens el mata i la Candalària l'enterra.  
 Sant Antoni de gener, cavalls amb flocs pel carrer.  
 Sant Antoni del porquet, a les velles fa carasses i a les joves fa -  
 (l'ullet.  
 Sant Antoni pixaner porta les velles al joquer.  
 Sant Antoni mullat, bé per a les patates i dolent per el blat.  
 Sant Antoni treu la boira del món.  
 Sant Antoni plover per a les patates va bé.



Sant Antoni eixut omple el graner i el cup.  
 Sant Antoni serè omple la bóta i el graner.  
 Sant Antoni governa l'oli.  
 Sant Antoni del porquí tot just ha nat el garri.  
 L'endemà de Sant Antoni comencen a sortir el boig i el dimoni.  
 Fins per Sant Anton Pasqües són.  
 Ditxosos els Tonis, que fan la festa el gener.  
 Les cols de Sant Antoni mantenen fins el dimoni.  
 Dels sants de gener, Sant Antoni és el primer.  
 Entre Sant Antoni i Sant Sebastià, més fred que entre tot l'any fa.  
 Després de Sant Anton Carnestoltes són.  
 Gelades per Sant Antoni, ruixades per Sant Llorens.  
 Si per Sant Antoni està embromat, per Sant Joan estarà estrellat.

(3er. premi)

Sant Antoni gloriós  
 anomenat de Viana  
 feis-mos gràcies i favors  
 i vos servirem de gana.

Sant Antoni, si curau  
 sa somera d'en Guerreta,  
 jo vos daré una pesseta,  
 vós que la necessitau.

Sant Antoni feia sopes  
 a sa vorera de mar  
 i el dimoni e-hi va anar  
 i els hi va fotre totes.

Sant Antoni de Viana  
 tot quant tenia donava,  
 quant no tenia per ell  
 Déu del cel li enviava.

Sant Antoni gloriós,  
 es colomins mos heu de gordar  
 i vos segur que hi haurà  
 un petit i un gros per vós.

Sant Antoni gloriós,  
 vós que duis sa campaneta  
 no volgueu que l'amo de sa Vileta  
 vos faci es comptes a vós.

Sant Antoni gloriós,  
 ja poreu estar avinent  
 que sols un ermità com vós  
 pot salvar S'Ajuntament.

Sant Antoni de Viana  
 anava vestit d'ermità  
 a cosir grans de rosari  
 que diuen que n'hi ha tants.

(4º, Menció)

Sant Antoni va anar a fira,  
 amb un carro ple de moc,  
 no el va poré vendre tot,  
 perquè tothom en tenia.

Sant Antoni, sa botella  
 la me podríeu deixar,  
 per molt poder xumbar,  
 visitam sa capella.

Sant Antoni la victòria,  
 dau als nostres soldadets  
 i si moren, el pobrets,  
 donau-los eterna glòria.

Sant Antoni gloriós,  
 vós qui estau dins sa capella,  
 guardau-mos una femella,  
 per l'any qui ve casar-mós.

Sant Antoni va pel camp  
 amb sa seva porcelleta  
 i amb sa seva guiterreta  
 tots es aucells fa ballar.

Sant Antoni feia sopes  
a sa vorera de mar,  
el dimoni hi ve anar  
i li omplia es cul de coces.

Sant Antoni ha pastat  
i ha fet coca amb verdura,  
el dimoni hi ha anat  
i casi tota li ha fotuda.

Sant Antoni feia foc  
i el dimoni feia fum  
s'acabaren es camaiot  
i encetaren sa pultruu.

Sant Antoni sen'ha anat,  
no ès vengut aquesta vegada  
a Sa Pobla l'han trobat  
que menjava espinagade.

Sant Antoni gloriós  
guardau-mos sempre s'animal  
sa recepta d'es menescal  
surt més cara que invocar-vós.

Sant Antoni du es rosari,  
el dimoni du ses banues,  
una beata d'escapulari,  
no caurà, si no en té ganes.

Sant Antoni s'ermità  
se'n vol anar de la vila  
perquè es Rector vol llevar  
sa novena i sa bacina.

Sant Antoni ets obrers  
no han treta sa bacina  
perquè avui es doblers  
tots sa gasten amb benzina.

Sant Antoni es gloriós,  
es menescal té curera,  
me mataren sa somera  
don sa culpa a tots dos.

Dia sis són els Reis,  
dia Desset Sant Antoni,  
honrar an es més veis  
és el millor testimoni.

Sant Antoni de Viana  
dia desset de gener,  
venturós si l'any qui vé  
t'has casat an Na Joana.

Sant Antoni de Viana,  
Vos qui sou sant immortal  
si curau "pesta africana"  
no fa falta es menescal.

Sant Antoni és en so fred,  
Sant Jaume en sa calor,  
fugiu-ne d'un homo estret  
i molt més d'un jugador.

Sant Antoni està mal-sufrit  
per causa de ses gateres  
per beneir muls i someres  
basta s'aigo, sobre esperit.

Sant Pau i Sant Antoni  
se trobaren un dia,  
un menjava pa amb oli  
i s'altre també en volia.

Sant Antoni n'ès vengut,  
n'ès vengut per Hortella;  
si te dóna sa bercella  
no te conformis amb s'amut.

Un Toni i una Tonina  
que se novena resaven  
une nina comanaren  
i va nèixer setmesina.

Sant Antoni s'ha afaitat  
per matar-se ses puces,  
dins sa barba hi han trobat  
un quissó i quatre cuces.

Sant Antoni gloriós,  
sa festa ja s'acaba  
els cavalls en es cós  
i ses someres a plaça. (a casa)

Sant Antoni n'ès vengut  
i ha duit una ximbomba nova  
per acabar aquesta glosa  
no fa falta ser sabut.

Per Sant Antoni, beneïdes;  
per sa corema, sermons;  
fora xuia, fora botifarrons,  
trampó i arengades frites.

Sa festa ja s'ha acabada,  
Sant Antoni damunt l'alter;  
Divendres, Sant Sebastià  
tendrem festa altra vegada.

Sant Antoni és un bon sant,  
té sa fama de miraculós  
i el dimoni és un bergant,  
que just cerca enganar-mos.

Sant Antoni, ses someres  
s'han deixades de llaurar;  
passet-gen extrangeres  
per sa vorera de mar.



Sant Antoni gloriós,  
vos promet una missa  
si me guardau sa païssa,  
sa boval i es sestedors.

(6º)

Un temps an es Rafalet  
e-hi havia un Sant Antoni  
i ara e-hi tenen un dimoni  
astampat a sa paret.

Sant Antoni de jovenet  
tenia una germaneta,  
la deixà tota soleta  
per seguir al Bonjesuset.

Sant Antoni de petit  
era de família cristiana,  
va col·locar sa seva germana  
per salvar al seu esperit.

Sant Antoni, avui que feis festa,  
donau la bendició  
an aquest animalet  
que té aresta.

Sant Antoni, és un porc  
lo que té devora es peus,  
noltros menjam fideus  
perque no mos agraden ses sopes.

Amb càntics i fervorins  
i amb novena predicada  
vos damanam bona anyada,  
pau, concòrdia benaurada  
per vostros devots mallorquins.

-----  
(9º)

A damunt un pilonet  
Sant Antoni trenca ametles  
i cada pic que alça ses ceies  
se refresca els tais de fred.

Sant Antoni sumiava  
que tenia un bon barram  
i el dimoni en so banyam  
tot li esportellava.

Sant Antoni presumia  
d'esser s'ermità més vei  
però Sant Pau va dir: uei!  
jo som aquí, ja fa dies.

Sa cusseta d'en Jeroni  
i es canet d'en Bernadí  
s'han vengut a beneir  
pel gloriós Sant Antoni

Sant Antoni va ésser temptat pel  
dimoni

i no el pogué condemnar,  
ell és invocat pes bestia  
i també de tot cristià  
que vulga anar a la glòria,  
que si mor el dimoni  
malno hagués pogut surar  
l'haurian duit a enterrar  
i acabavem sa cerimonia,  
perque quantes ànimes  
hi ha que dins l'infern  
han de cremar perque  
ell les và temptar  
i ha no poren alcançar la glòria,  
així que se mori el dimoni  
i visca Sant Antoni.

(7º)

Sant Antoni gloriós  
ajudau an en Servera  
que té una bunyolera  
i les treu de dos en dos.

Sant Antoni era xorc  
i menjant herbes vivia  
i en be que s'entretenia  
donant menjar an es seu porc.

Ja gordareu en memòria  
lo que diu aqueix paper  
fet de Sant Maria  
que ja fa estona té l'infern  
i el purgatori i s'afluixa de la  
glòria  
per no ser com Sant Antoni  
que tant vei fá de perquer.

Sant Antoni és vengut  
amb un ase de quatre cames  
amb un covo d'ensaimades  
i una botella de suc.

Sant Antoni se posà en camí  
dins Aleixandria per veure  
si trobaria un amic seu que tenia  
que dins un desert vivia  
i que cent cinc anys tenia  
Sant Pau el primer ermità.

-----

(99)

Sant Antoni gloriós  
afectat de sobrassada,  
si no la vos heu acabada  
podríeu convidar-mós.

Ja está encès es fogueró,  
ja fá una bona flamada;  
Sant Pau duu sa sobrassada  
i Sant Antoni es botifarró.

Un botifarró torrat  
és delícia refinada,  
Sant Pau duu sa sobrassada  
i Sant Antoni es prensat.

Sant Antoni, sa porcella  
la m'hauríeu de guardar  
ademés d'es bestia  
sa vaca i sa vedella,  
s'ovella i també s'anyella  
sa cusseta i es ca  
per poder jo dedicar  
es meu temps a sa costella  
que com més aprop estic d'ella  
més m'hi voldria acostar  
ja que és, també, molt humà  
i propi d'un cristià  
amb sa muller fer gavella.

(109)

Sant Antoni amic de Déu  
en contrari del dimoni  
confesor i poderós Sant Antoni  
guardau-mos d'aquells pocs decters  
los enemics no riguín en mi  
sinó àngels i arcàngels  
sants beneventurats amb comanyia  
de vós.

(149)

Sant Antoni si estimau  
aquest poble santjoaner  
dau-mos aigo si convé  
ja que molts en desitjam  
i adios fins l'any qui ve.

(169)

Sant Antoni gloriós  
vos que passau per un homo honrat  
i estic an es vostro costat  
sempre per alabar-vos.

Sant Antoni va per mar  
repicant la seva campaneta  
i amb la seva guiterreta  
tots els peixos fa ballar  
n'hi ha un de valent  
que balla més que cent  
i n'hi ha un de petitel.lo  
que balla sempre s'estreperlo.

## ECOS DEL TELECLUB

Alboreaba el año setenta cuanto, tímidamente, un grupo de entusiastas del Teleclub, de todo lo relacionado con la promoción cultural y, sobre todo, de las relaciones humanas a través de la palabra escrita, iniciamos la edición del Boletín Informativo del Teleclub, bajo la dirección del veterano en lides periodísticas, D. Juan Juliá.

En sus páginas han tenido cabida las colaboraciones más diversas, habiendo perdurado algunas secciones iniciales hasta ahora. Tal es el caso de Ecos del Teleclub, a través de cuyas líneas, a veces

pecando un poco de triunfalista, intenté daron un resumen de las actividades que se habian llevado a término, y un avance de las que - estaban en programa.

Siguiendo la norma, voy a enteraros, o reincidir en lo que muchos ya sabeis: Que desde la publicación del último número hemos pasado del Carnaval a la Cuaresma, lo que dió lugar al acostumbrado - festival de disfraces; la fiesta se dividió en dos partes: la de tarde, para que los niños celebraran su Carnaval, que resultó muy lucido, y, de paso, para ganar unas pesetillas con que ayudar a los gastos del viaje de fin de curso de los alumnos de 8º; el desfile de disfraces fué muy vistoso, estando toda la organización a cargo de los mismos niños, que fueron obsequiados (y premiados los mejores - disfraces) por el Teleclub. Hubo también juegos populares.

Por la noche se divirtieron, a base de disfraces y bailes.

Tanto por la tarde como en la función nocturna tuvo importante - participación el grupo de danzas.

Y pasamos ya a otro acontecimiento importante: la Asamblea anual de socios. Dentro de los asuntos rutinarios que siempre se ventilan en las Asambleas (lectura del acta anterior, balance de cuentas, etc) tenia el interés de la elección de nuevos Presidente, Vicetesorero y de cinco Vocales. Habia más socios que de costumbre, habia interés - en elegir presidente y demás cargos, y las papeletas decidieron: Carlos Costa Salom, Presidente; Miguel Florit Huguet, Vicetesorero; y - nuevos vocales: Miguel Gayá Bauzá, Cati Mas Munar, Cosme J. Nigorra Fiol, Cati Pocovi Matas y Juan Roig Bauzá. Los dos primeros han estado siempre muy vinculados al Teleclub, por lo que conocen muy bien - todos sus problemas y necesidades; los vocales son elementos jóvenes, que pueden ayudar mucho en nuevas actividades.

Creo afirmar (esta vez sin triunfalismos) que la dirección del - Teleclub está en buenas manos; prueba de ello es que hay ya elaborado un interesante plan de actividades a corto plazo, tales como excursiones, torneo de ajedrez, conferencias, cursillo de lengua catalana, además de las habituales.

Como consecuencia de la reestructuración de la Junta Rectora, esta sección pasará en adelante a depender de personas mas vinculadas al Teleclub. Sólo me resta ya deciros, amigos lectores y socios, que os pido perdón por haberos incordiado durante tantos años con esos - Ecos; y tal vez fuera lo peor que yo no me daba cuenta y disfrutaba al satisfacer un poco mi vanidad. Suerte para todos es mi deseo.

José Estelrich

# PEÑA MOTORISTA

## EXCURSION A PARIS.-

En el transcurso de la Junta General que la Peña Motorista San Juan, celebró el pasado día 11 de febrero, se dieron a conocer los detalles de la excursión a París, que con la asesoría técnica de Viajes Melia, se prepara para los días 31 de marzo, 1, 2 y 3 de abril.

La excursión empezará en la mañana del día 31 con el traslado al aeropuerto de Son San Juan, para emprender el vuelo Palma-Paris, en avión de Iberia. Una vez en el aeropuerto parisino, traslado de los excursionistas al hotel, almuerzo, cena y alojamiento.

Por la tarde visita facultativa a esta gran urbe de ocho millones de habitantes, en autocar, para percatarse de las importantes visitas a realizar. Día 1 de abril -sábado- día de visita por los Campos Eliseos, Plaza de la Concordia, Arco de Triunfo, Torre Eiffel, Invalidos, Madeleine, Museo del Louvre, Sagrado Corazón, etc. Por la noche visita facultativa al "Lido" o "Molino Rojo".

Domingo 2 de abril.- Por la mañana excursión facultativa a los Jardines de Versalles. Por la tarde paseo por el Sena y visita a Notre Dame, Montmartre, Pza. Pigalle, etc.

Lunes día 3 abril.- Culminación de las visitas a esta bella capital, Galeries Laffayette, Barrio Latino, Museo de Armas, Pantheon, etc. Al atardecer traslado al aeropuerto, para regresar en vuelo de Iberia hacia Palma y traslado a San Juan.

Con estos cuatro días de visitas apretadas, los asistentes que podrán efectuar su reserva de plazas en la Peña Motorista San Juan hasta el día 28 de febrero, podrán admirar las mas importantes bellezas de la capital francesa.

El precio de esta excursión que constituye una magnífica oportunidad de visitar Paris, se ha fijado en 19000 pts. incluyendolos traslados de aeropuertos, billetes de avión y estancia e régimen de pensión completa en un céntrico hotel de tres estrellas.

También en esta citada Junta, se anunció que el Trial San Juan se celebrará el día 16 de abril, la fiesta de San Cristóbel en Junio y el primero de Octubre el Festival del Motor y la "Festa d'es Butifarro".

Jaume

## Els exploradors de Sant Joan (2)

Mossèn Francesc Mas i Galmés, preve., ecònom de Sant Joan i arxiprest de Manacor (nat a 1878, mort a 1953), tenia obsessió immensa per engrandir el poble de Sant Joan i s'entregà d'una manera especial a la formació de la joventut; això el dugué a organitzar les congregacions marianes, el grup dels Exploradors <sup>1</sup>-entitat en la qual s'hi replegaven quasi tots els joves del lloc-, un orfeó, i a treballar en totes les activitats culturals. <sup>2</sup>

Explicats ja els actes inaugurals, diguem ara que el primer Consell Local va ésser aprovat pel Provincial dia 28 de setembre de 1919. Quedà constituït de la següent forma:

President: En Climent Gayà (propietari).

Vice-president 1r: N'Antoni Bauçà Gayà (propietari).

Vice-president 2on: En Bernardí Solivelles Arbona (metge).

Secretari: Rvd. En Ramon Gayà Galmés, prevere.

Tresorer: En Gabriel Gual Bauçà (propietari).

Comptador: En Joaquim Bauçà Gayà (missèr).

Cap de Tropa: En Josep Rosselló Ordines (mestre nacional) <sup>3</sup>

Vocals: Rvd. N'Antoni Ferriol Maiol, prevere.

Rvd. En Francesc Mas Galmés, prevere.

Dr. En Sebastià Soler Mates, metge.

En Guillem Gayà Bonet, menescal.

En Jaume Janer Caldés, propietari,

N'Antoni Oliver Gayà, propietari.

En Joan Mas Barceló, propietari.

En Francesc Gayà Ordines.

N'Amador Bauçà Fiol, industrial. <sup>4</sup>

Com a mostra de la seva burocràtica, eficient, i militaritzada organització, transcriuré dos documents impresos que han caigut en les meves mans: "Modelo núm. 1 SECCIÓN DE INSTRUCCIÓN.- D. Antonio Bauzá Fiol de 23 años de edad, natural de San Juan (Mallorca), domiciliado en c. de Palma nº 10 y de profesión carpintero, ofrezco mi concurso a los Exploradores de España en calidad de Instructor de Tropa. Las materias que más fácilmente puedo enseñar son: las del ramo de instrucción militar y gimnasia. Declaro que conozco los Estatutos y en particular el Código del Explorador; prometo cumplirlos, hacer cuanto de mí dependa para que se cumplan y contribuir a los fines educativos y patrióticos de la Asociación, independientemente de toda mira particular y partido. San Juan, 28 de septiem-



bre de 1919. Antonio Bauzá (firmado). (Al marge:) Pedir referencias. Remitido el duplicado el 15 noviembre 1919. (Al dors:) Aprobado el - 21 octubre. Aprobado por este Consejo Nacional. Madrid 28 de Octubre de 1919. El Comisario General (firmado) Duque de Luna. (Hi ha un segell de goma de forma elíptica que diu:) Los Exploradores de España. Siempre Adelante. Consejo Nacional. Comisaria General".

L'altre diu: "LOS EXPLORADORES DE ESPAÑA (Boy Scouts Españoles). Consejo Local San Juan (Mallorca) 10 de enero de 1920. Sr. D. Antonio Bauzá: La Junta Directiva de los Exploradores de España de la - Tropa de San Juan, saluda y felicita a V. con motivo de su casamiento y le ofrece este modesto obsequio. Por la Junta Directiva, el Capellán Director (firmado) Francisco Mas, presbitero".

Josep Segura i Salado

- 1.- Ajudat en gran manera pel mestre Josep Rosselló.
- 2.- Sant Joan nos. 58 i 59, article de D. Bartomeu Bauçà, prevere. - Vegeu en el primer exemplar una fotografia del senyor Mas.
- 3.- Aquest senyor compongué l'"Himne de la Peregrinació Franciscana al Santuari de Consolació" i un "Himne al Poble de Sant Joan" (revista "Heraldo de Cristo" de març i maig 1917). Seus i de la Societat Arqueològica Lul·liana són els números de la revista "Explorador Mallorquí" que he pogut llegir.
- 4.- E. M. novembre 1919.

NOTA: Degut a que SANT JOAN no comptava amb cap publicació periòdica d'informació local, són poques les notícies que he pogut datar. La que més n'ha servit ha estat "Explorador Mallorquí" (E.M.).

Una de les coses ignorades és la data de desaparició, molt probablement va esser l'any 1923, data en què desapareixen a Ciutat, Manacor i Sóller.

Agraïrem tota l'ajuda que ens poguessin prestar les persones que tinguin records, fotografies, retalls de periòdic, llibres, peces de l'uniforme, etc. etc.





Insígnia Internacional Scout antiga, comparau  
la amb la dels antics "Exploradores Mallorqui  
nes" i "Exploradores de España" aparegudes als  
números 62 i 64 d'aquest Bolletí.

#### ASSOCIACIO D'AMICS DEL P. RAFAEL GINARD BAUÇA

Passades ja les festes nadalenques i les distraccions del Carna  
val, és hora de posar fil a l'agulla i començar les activitats d'a-  
questa nova Associació d'amics del P. Rafael Ginard Bauça. Pensam ce  
lebrar una reunió prèvia a l'aula de cultura inaugurada l'any passat.  
Tots els estudiosos de la nostra Vila, i els que s'interessen i mi-  
ren amb simpatia aquestes coses que pertanyen a l'àmbit cultural -  
santjoaner, els pregam que vulguin donar el nom a la direcció d'a-  
quest Bolletí o bé a l'Ajuntament, a fi de convidar-los oportunament  
a aquesta reunió.

## resposta a "UN PADRE DE FAMILIA, MIEMBRO DE LA ASOCIACION DE PADRES DE ALUMNOS".

Sentim profundament el que la nostra carta damunt l'ensenyament de la música, hagui ferit tant dolo osament la sensibilitat del pare-membre de L'APA.

No era el nostre propòsit, ni molt menys, insultar a ningú, doncs tenim amb molta d'estima l'esforç col·lectiu que representa la consecució d'una associació com l'APA, destinada a complir unes funcions importantíssimes dins l'ensenyança, com a resposta a les deficiències que presenta la "llei General d'Educació Bàsica" i a la inoperància del Ministeri d'Educació i Ciència pel que fa a la posta en pràctica de lo poc que té de bo l'esmentada "llei".

Així, lamentam moltíssim que el nostre escrit hagi estat interpretat d'una manera tant diferent als nostres propòsits.

Remercam, com aclariment, que la nostre finalitat era despertar una mica la consciència a favor de l'ensenyament de la música, presentant una sèrie d'arguments de naturalesa pedagògica i diverses consideracions socio-polítiques, amb els quals ens reafirmam, i, precisament va esser l'existència d'una determinada conjuntura conduent i favorable a l'ensenyança de la música, la que ens va impulsar a e metre aquells judicis.

Tots sabem que la "llei G. d'E. B." a part d'esser un "adefesio" com una catedral, (duim anys protestant i manifestant la nostra oposició a aquesta llei), no s'ha aplicat mai en tota la seva extensió. Per tant, podem esperar tots d'asseguts el que assignatures conside rades pel Ministeri com a "marginals", "opcionals", o "secundaris", arribin un dia a esser impartides regularment i en professorat esta tal, i d'una forma gratuïta, (ningú més que noltros, que estam sofrint les conseqüències d'una instrucció defectuosa, podem sentir la necessitat d'un ensenyament democràtic, lliure i gratuït, per a tothom i a tots els nivells). I es aquí on juga un paper important l'actuació de les Associacions de Pares en quant a subsanar les irregularitats de l'esmentada llei, per tal de donar als al.lots un ensenyament que respongui a les necessitats bàsiques de la persona, (adquisició d'una capacitat crítica, de mètodes d'anàlisi i investi gació per obtenir coneixements lliurament assumits i el cultiu d'una creativitat gracies a la qual l'al.lot es pugui manifestar espon taniament).

Per altre part, ens creïm amb el dret d'opinar damunt l'estruc-

turació de l'ensenyament, ja que es una tasca a complir per tota la societat i no just pels mestres i pares d'alumnes, en quant a que - els afectes de l'ensenyament repercuteixen dins la comunitat.

Per tot això, voldríem que aquesta polèmica no fos estèril i que dins poc temps (inclús abans del pròper trimestre) els al.lots de - Sant Joan tenguessin classe de música.

Una abraçada.

Guillem Florit Caimari.

Bernadí.C. Company

Josep Roig Bauzá

## es pes des pors

La plaza, mejor dicho la plazuela, pues está formada por un - triángulo de escasos metros cuadrados, situada en la encrucijada ca - lle Mayor, Arrabal-Consolación, era y sigue denominándose entre no - sotros "Es Pes dels Pors", a pesar de que figure rotulada con el nom - bre oficial de José Calvo Sotelo.

Hasta hace unos pocos años, en que fué construido el nuevo peso municipal en un solar contiguo al Cuartel de la Guardia Civil, el - peso municipal estaba enclavado en la citada Plaza.

Muchos habrán visto y recordarán, existía un apeadero para la - descarga de animales, situado precisamente en la esquina Calle Mayor -Consolación, así como unos árboles, que al mismo tiempo daban som - bra, servían para atar en ocasiones a los animales que iban a ser - pesados. En el centro de la plaza una especie de monumento mega - lítico, sostenido por cuatro columnas y una central más gruesa y va - cía por dentro, servía para guardar en su interior, los utensilios del pesaje.

El pesaje se realizaba por medio de una "romana", hasta que en los últimos años fué instalada una báscula, que según los comenta - rios populares, nunca funcionó a la perfección.

El "plasé" o pesador público, fué durante muchos años "En Kafa - let" D.Francisco Riutort Bauzá, mediante concesión o convenio muni - cipal.

Como sucede con la mayoría de reformas municipales, la idea de cambiar el emplazamiento del peso municipal, tuvo sus defensores y sus detractores.

La realidad, aparte de los intereses más o menos particulares, fué una reforma del todo acertada, pues si a las generaciones ante - riores, menos imbuidas en las modernas normas de higiene, les pere -

da normal la presencia de cerdos acostados sobre las aceras, impidiendo con su presencia maloliente muchas veces, la entrada en los hogares de la citada plazuela, y sobre todo, dejando excrementos por doquier.

Los vecinos y toda persona con un mínimo de buen gusto, celebró fuera traslado el peso municipal.

La época del pesaje, que comprendía los meses de Septiembre a Febrero, coincidía con la época del engorde, que se realizaba principalmente a base de higos y de harina de cebada. Hoy día se engordan cerdos todo el año y se sacrifican en cualquier época, siendo su engorde a base de piensos equilibrados o compuestos, aparte de los cereales de cosecha propia que se siguen empleando.

Durante los meses de otoño e invierno, en que se "sacaban los corrales", es decir se vendían los cerdos cebados, el pesaje era un espectáculo que reunía a gran número de curiosos y "desenfeinats".

Aparte del propietario de la manada, que auxiliado por familiares, vecinos o amigos, conducían desde su casa y a pié, los cerdos hasta el "Pes", se reunían alrededor del "Pes", un buen número de curiosos, que seguían los incidentes, unas veces se trataba de un cerdo que se resistía a ser pesado, quizás adivinando su próximo fin, y las carreras, los esfuerzos para reducir al animal y los gruñidos de éste, se mezclaban con los gritos de los "ayudantes" y las risas de los espectadores pasivos, formando un cuadro verdaderamente típico y original. Otras veces el "espectáculo" tomaba un cariz más serio, cuando el propietario de los cerdos, muy madrugador o trasnochador, presentaba los cerdos "ben plens de pancha", es decir bien saturados de comida unas horas antes, al objeto de que pesaran unos cuantos quilos más, y naturalmente surgía el incidente o las palabras cuando el avisado comprador o comisionista profesional, "descontaba" los quilos correspondientes para evitar el fraude de los cerdos "plens de pancha".

Entre los espectadores, no faltaba el espontáneo de cada día, que ayudaba en el pesaje, a tirar de la cuerda para suspender el cerdo de la romana, o para pasar la "braga" (cuerda que se pasaba por debajo del animal y era enganchada a los garfios de la romana). Dichos espontáneos, ayudantes de todos y de cada día, participaban después de la ronda de copas y cafés, con que el vendedor obsequiaba o invitaba juntamente con el comprador, a los presentes, amigos y conocidos que le habían ayudado en las tareas de conducir y pesar los cerdos.

Entre los curiosos, los había en actitud de observación, su mi-

sión -que nadie les había encomendado, consistía en sacar cuentas. Tantas arrobas a tantos duros, valen tanto, y se sabía con bastante aproximación, este año fulano ha sacado tantos miles de duros de los cerdos, mengano ha sacado tantos. Este era un método de calcular los ingresos de una familia, que aunque muy particular, bastante cierto, método que quisieran para sí muchos Inspectores de Hacienda.

Hemos esbozado un cuadro de lo que era "El Pes des Pors", nombre que se sigue dando a la plazoleta, y que seguramente se seguirá dando entre los sanjuanenses, aunque pasen los años y siga ostentando en una de sus esquinas el nombre oficial de la Plaza.

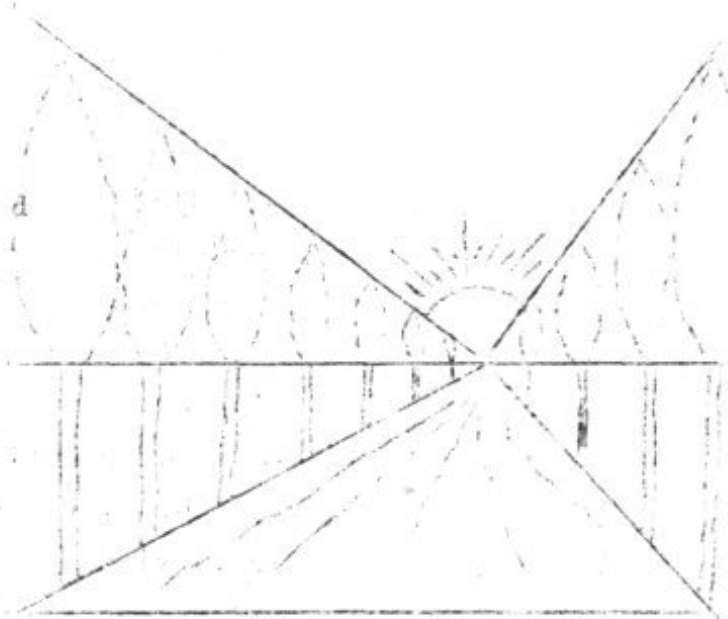
Miguel Florit

## COSAS DE LA VIDA

Con este título general intentaré acercarme en sucesivos ensayos a asuntos que creo importantes, delicados, fáciles de confundir y difíciles de explicar. Con ello no pretendo resolver ningún problema, sino, por el contrario sugerir hasta que en diablado punto de vista humano lo es.

En realidad nadie puede ayudar a nadie a resolver - ningún problema; lo único que es posible hacer es ayudar a no apartarse de los cánones que rigen en el momento y circunstancia social en que uno vive. Lo que pasa es que desde siempre estamos acostumbrados a que nos ayuden. Allí donde había un problema difícil de resolver para el hombre, allí surgió un convencionalismo como refugio público instalado en nuestro camino, y resolvía nuestra papeleta, - nos ayudaba.

Las generaciones modernas han destruido muchos de estos convencionalismos, han derrumbado muchos ídolos pero de momento ni se perfila siquiera quien puede sustituirlos con cierta probabilidad de éxito. El término de una existencia individual es demasiado corto pa





ra consolidar una postura eficaz respecto a la vida; por eso siempre necesitaremos de estas "luces" avanzadas en nuestro camino, para cr que no nos perderemos.

Nuestro yo individual es el compendio de una serie indeterminada de generaciones anteriores que concurren en las circunstancias presentes. Y sin percatarnos de ello nuestro ser ayuda a perpetuar sistemas de vida, cultura, maneras de actuar,... Solos y por propia voluntad poco podemos cambiar en este fluir de vida, pero sí que podemos intentar descubrir y explicar todo lo que está dentro de nosotros y que es producto de milenios de vida en comunidad.

Para que estas "cosas" de nuestro interior salgan afuera es preciso, de momento, recurrir al lenguaje. Se ha dicho desde siempre que el lenguaje sirve para transmitir nuestros pensamientos a otros seres para comunicarnos; pero no es menos cierto que el lenguaje sirve también para ocultar nuestros pensamientos. O que no sirve para transmitir la verdad estricta; si bien consigue declarar con mucha aproximación lo que llevamos dentro y que de una manera desesperada intentamos comunicarlo a otros seres. El lenguaje no da para tanto; dice, - poco más o menos una parte de lo que pensamos, pero pone una valla - infranqueable a la trasfusión del resto. Y a veces ocurre que escuchando de buena fe acabamos por malentendernos mucho más de que si, mu<sup>OS</sup>, procurásemos adivinarnos.

El origen del lenguaje es muy incierto. Al principio "las palabras" tenían un carácter mágico, supersticioso, se empleaban en los ritos sagrados en señal de poder. Hoy día todavía perdura este poder sobrehumano de las palabras. Pensemos por ejemplo en ésta: "crimen", es capaz de destruir la vida de una persona que quizá sólo se limitó a cumplir una necesidad de la vida.

Juan Morey



# VII Certamen Poètic

## VERGE DE CONSOLACIÓ

"FESTA D'ES PA I LS PEIX"

Patrocina: Magnífic Ajuntament

Organitza: Teleclub Comarcal de Sant Joan

Primer Premi: Banca March.

### B A S E S

- 1). Podran prendre part en aquest certamen tots els poetes que ho de  
sitgïn.
- 2). Els treballs, que es presentaran per triplicat, podran tenir una  
extensió entre un mínim de 14 i un màxim de 60 versos i esser es  
crits en català o en castellà.
- 3). Els poemes duran títol i lema, però sense signar, acompanyats d'u  
na plica dins sobre tancat, que contengui el nom i l'adreça de -  
l'autor i el lema a l'exterior del sobre. Els concursants al pre  
mi local ho feren constar a continuació del lema.
- 4). El tema dels poemes haurà de fer alguna menció a la Verge de Con  
solació, al seu Santuari o a la festa que se l'hi dedica.
- 5). El terme d'admissió acabarà el dia 26 de Febrer de 1978. Les o  
bres es podran entregar, o enviar per correu, al Teleclub Comar  
cal de Sant Joan, Belisario, 18.
- 6). S'estableixen el següents premis:  
1er. dotat amb sis mil pessetes.  
2on. tres mil pessetes, al millor poema d'autor local.
- 7). El veredicté del Jurat, que estarà format per rellevants persona  
litats de les lletres, serà inapel.lable. El lema de les obres  
guanyadores es donarà a conèixer abans de la festa, per la pren  
sa. L'entrega de premis s'efectuarà a l'horabaixa, en el Santua  
ri en el transcurs de la festa.
- 8). Tots els poemes presentats seran recitats a una vetllada litera  
ria el dia 9 de Març, en el Teleclub.

SANT JOAN, Febrer 1978.

# METEOROLOGIA

Pluviometria.- Enero 1978.

día	litros		
11	22'5	nT	m = mañana
12	6'4	mnT	t = tarde
13	7'0	mnt	n = noche
14	34'2	mtn	T = tormenta
15	5'0	tn	
16	5'5	mt	
18	0'3	n	
19	0'8	n	
22	5'2	mtn	
28	3'7	mtt	

Nos hemos metido de nuevo en un año que se presenta algo más lluvioso que el pasado mes de enero del 77. En el que la estación San - Juan II recogió 71'3 litros y en el presente ha recogido 88'6 litros.

Dejó notar las famosas "calmes de gener" ya que como se puede observar las precipitaciones del mes se dieron a partir del día 11. Las tormentas abrieron el año 1.978.

Hasta mediados del mes de enero parecía que íbamos a pasar un invierno casi sin nieve. Pero allá por el 18, las cumbres más altas de nuestra cordillera norte quedaron totalmente cubiertas de nieve. La situación, en que se hallaron en Lluch y en el Cuartel Militar del - Puig Mayor era penosa ya que quedaron incomunicados por espacio de - varios días, con el resto de la población Mallorquina. En los E.E.U. U., volvió a pasar lo mismo que el año pasado. Nueva York volvió a - quedarse emblanquecida por la abundante nieve caída. El cuerpo de bomberos neyorkino tuvo que realizar grandes labores para quitar la nieve de calles y carreteras y restablecer la normalidad en la circula-ción rodada.

En España y concretamente en los sistemas montañosos de la Penin- sula, muchos puertos de montaña quedaron cerrados al tráfico o bien en otros era imprescindible el uso de cadenas.

Esto es todo, esperemos que el mes de febrero del 78 sea algo más lluvioso que el febrero 77.

Datos recogidos en el bar de Ca'n Company.

Juan Company Cayá

## "Lengua viva" O L'IMPERIALISME DEL CASTELLA.

"Lengua Viva", de Criado de Val, és un programa televisiu d'uns quinze minuts de duració, que surt a la pantalla el dijous. Està dedicat a l'orientació lingüística a nivell popular.

El dijous 26 de gener es va emetre un programa d'aquesta sèrie, - baix el títol de: "El Sefarai y los Judíos de Mallorca". Des del meu punt de vista el televident que el va veure i no sabia massa bé de que anava el tema, no degué treure res en clar, és a dir que va quedar bastant embullat.

Una de les conclusions més clares que es poden treure és que el realitzador pretén fer creure que a l'Edat Mitjana es parlava castellà a Mallorca. He de dir que tampoc sab fer una distinció bastant clara entre sefardites (jueus espanyols, no conversos, que emigren per por a la Inquisició) i xuetes (jueus que es convertiren al Cristianisme). Es va equivocar quan va donar les etimologies de "can" (o "ca'n") "son" (o "çon"), juevert, "xueta", etc; tots aquests noms vénen del llatí. "Can" i "son" no són més que la simplificació de "casa d'en" i "ço d'en" (=lo de), respectivament. La bajanada més grossa que afirma Criado de Val, va esser que "juevert" ve de "jueu", cosa totalment falsa, ja que ve de la paraula llatina "Loliu Viride", que a mesura - que el temps va transcórrer es transformà en "Llull verd", "Jull verd" "Jui verd", fins arribar a la paraula actual.

Per acabar només diré que, en aquest programa els mallorquins varem sortir com un "pedaç brut". Una persona que no hagi estat mai aquí se'n degué dur una molt pobra impressió de nosaltres.

Aquest tipus de programa pareix que està enfocat a continuar amb l'imperialisme del Castellà. Només volen que existesqui una sola llengua, les altres que formen l'estat espanyol (gallec, basc i català) - són llengües inferiors i que sols s'han de parlar dins la família i - amb els amics. No hem de permetre que ha facin, hem de lluitar perquè la nostra llengua no desaparegui.

Esperant que això no es torni repetir, vos don les gràcies per haver llegit aquestes retxes.

### ACLARACIO.-

En el passat número d'aquest bolletí, va sortir a la llum pública un article que duia el nom de: "Català, Llengua; Mallorquí, Dialecte!"

Gracies a la indicació de dues persones vaig veure que quan el vaig escriure, m'havia oblidat un dels dialectes més importants i coneguts de la llengua Catalana: el Meridional o Valencià, que es parla al País Valencià (Castelló, València i Alacant). També vull fer una petita aclaració: el Rosselló és la zona que ocupa la Catalunya nord i la Catalunya francesa. Es a dir que el Rossellonès es parla en aquelles dues zones.

Joan Font

# VIDA LOCAL

## Balance demográfico del mes de Enero.-

El balance, que ha experimentado la demografía en esta localidad, durante el mes de enero, es el siguiente:

### Natalidad.-

4-11-77. Margarita Matas Dalmau.

28-11-77. María Nigorra Gari.

7-12-77 Catalina Bauzá Juan.

Estas niñas recibieron el sacramento del Bautismo el día 29-1-78

### Mortalidad.-

Durante el transcurso del mes de Enero han muerto:

9-1-78 Sor Margarita Prohens Barceló, a la edad de 80 años.

12-1-78 María Marquedal Estarellas a la edad de 71 años.

18-1-78 Miguel Catalá Garí "De Son Fluxà" a la edad de 83 años.

21-1-78 Reverendo D. José Mayol Gayá, a la edad de 74 años.

24-1-78 Arnaldo Jaume Barceló Lamo Arnau Manto" a la edad de 78 años.

26-1-78 Catalina Gayá Oliver "Madò Solendera" a la edad de 67 años.

27-1-78 Francisca Ana Galmés Bauzá "Francisca Sobrassada" a la edad de 75 años.

### Matrimonios.-

Durante lo que abarca el mes de diciembre en Sant Joan no se ha administrado dicho sacramento.

### Noticias Parroquiales.-

Colectas: Durante este mes solo podemos destacar una, la Campaña contra el hambre.

El pasado día 12 de Febrero se celebró en nuestra villa una colecta destinada a la Campaña contra el hambre, esta colecta o campaña no es organizada por la Iglesia, pero esta participa con ella.

En Sant Joan esta campaña a recogido este año la cantidad de - 38.300 pts. es decir 10.300 más que el año pasado.

### Actos religiosos.-

El párroco, D. Gabriel Ferriol, para lo que abarca el tiempo cuaresmal o de renovación espiritual ha preparado o programado diversidad de actos, los cuales los podíamos clasificar en los siguientes:

a) Cada jueves se celebra en la casa parroquial una conferencia en la cual se comenta la palabra de Dios del domingo siguiente.

b) Misa juvenil organizada por los chavales, que se celebran cada viernes en la Parroquia.

c) Reunión que celebra la juventud cada sábado a las 4'30 de la tarde y que esta dirigida por el Padre Andrés. Estas reuniones son

preparativas para la Pascua juvenil o Camino hacia la libertad que se celebrará con la juventud de toda Mallorca el día 12 de Marzo del próximo mes.

J. B.

## Carnaval

"GENER MALLORCA"

No fa molts de dies, a Ciutat, un grup de ximbombers de Sant Joan varen intervenir a la revetlla del disabte de Sant Sebastià. Amb una actuació aclamadora que acaparà un sector nombros de públic. El repertori, popular, va ésser duit a bon fi amb alegria desenfadada i una bona dosi de bon gust. La brusca va deslluir s'acte, però no restà mèrit a l'actuació dels ximbombers.

El dia vintiu d'aquest mateix mes, actuaren en es festival anomenat "Mallorca canta", amb una actuació que és de alabar. Del nostre poble actuaren, Antoni Payeres Alba, amb una cançó de tondra, Magdalena Fiol Bou amb una ximbombada, Pep Mates Sastre amb una de tondra, Joan Font Bonet, una cançó de llaular i Miquel Fiol Sorell una de batre.

Na Magdalena Fiol va guanyar una medalla de plata i un cendrer de plata obsequi de Helogeria Alemana. En Miquel Fiol Medalla de plata i un radio-casset de Telefunken Casa Radio.

Aquest festival-concurs tengué lloc en el Teatre Principal de Ciutat, va ésser molt aplaudit per la categoria de les interpretacions.

Una felicitació pels ximbombers i que no sigui la darrera.

### "JOCS I ESPLAI A SANT JOAN.

Els al.lots de 8te. demostraren que ja es poden moure totsols i organitzaren una desfilada de desfressats. Més tart i ja amb gent més creixuda s'organitzaren jocs ja perduts per la vida quotidiana essent molt celebrats pel públic i participants.

S'en feren tres, i sa gent en volia més, els majors quedaren eternits pels records que les hi despertava, amb els jocs s'els va encendre el llumet de l'interés cap a la cosa seva, que ho es per herència, com a joves mallorquins que són.

Els jocs eren mes per joves que per al.lots, pero com que aquest no es decidien.. Dos d'ells eren jocs virils i ses llosques volaven. Aquests eren: Es "Borino" que ancara es juga molt de tant en tant, i es "Sabater quan tacona". Es primer no té lletra, són tres partici-



pants, el d'enmig duu una boina i ses mans en so puny estret davant sa boca i fa es borino, es dos d'es costat, amb una mà paren ses galtes i amb s'altre intenten tomarli sa boina quan reben. Es es "Sabater", tam bé són tres, es d'enmig és es sabater i de tant en tant pega un toc en sa ma morta a sa cuixa d'un d'ets altres mentres aquets amb una esperdenya li proven de ferir sa mà; mentres tant es sabater canta:

Un sabater quan tacona  
en sos dits plens de serol  
està a s'ull de sol  
i tacona qui tacona.

Es sabater fa sabates  
i es mosso sabatons  
en es carrer d'es botons  
hi ha ses al.lotes guapes.

En aquets jocs quan un d'els altres dos consegueix ferir es director des joc pasa a ocupar el seu lloc.

El darrer joc va esser "el tio paper". Els perticipants són una parella, un jove i una al.lota, un d'ells es posa un paper a sa part de darrera, a sa cintura i s'altre intenta calar.li foc, mentres dos coros canten alternativament:

Jo el t'entendré en el tio, en el tio,  
jo el t'encendré en el tio paper.

No el m'encendras en el tio, en el tio,  
no el m'encendras en el tio padas.

Per finalitzar s'actuació, un grup de joves vestits amb sos vestits tipics executaren diversos balls mallorquins. Seguidament hi va haver un patit ball.

Guillem Florit

## DOS AÑOS DE ALCALDE

Entrevista a Juan Barceló Matas, con motivo de cumplirse el pasado día 25 de enero el segundo año de su elección como Alcalde Presidente del Ayuntamiento de Sant Joan; con solamente una pregunta:

" S A N T J O A N "

Me confieso un enamorado de Sant Joan... de sus gentes, de las calles, de los paisajes, de nuestro costumbrismo peculiar que imprime - caracter.

Me gustan los problemas de Sant Joan... porque todos ellos tienen facil resolución.

Mi aprecio a Sant Joan, mi profunda veneración hacia sus hombres e instituciones no me restan claridad para analizar los graves problemas con los que tendrá que enfrentarse Sant Joan en un breve próximo.

Cambios?



Veo a Sant Joan necesitado de profundos cambios estructurales, - que a mi juicio podrian clasificarse en distintos niveles: Economía, política, cultura, deportes, urbanismo, por citar unos pocos.

#### Economía?

La economía local precisa de una urgente reactivación y reestructuración. La empresa familiar debe de ser el soporte de la economía local. Sant Joan produce mucho, pero debería de producir más (debería ser el núcleo de producción agrícola más fuerte de Merca-Palma) con unos situados propios para la venta directa de sus productos.

#### Y la economía del Ayuntamiento?

Sant Joan deberá de ajustar el presupuesto a sus necesidades básicas, siguiendo una programación de prioridad. Deberá exigir el pago de todos los impuestos en el plazo que señala la Ley. Y el beneficio deberá de repercutir directamente sobre la comunidad, así, sin prisas pero sin pausa, se puede estar a la altura de los demás pueblos de la isla.

#### Política?

La salud política local equivalente a libertad, moderación y equilibrio; garantiza, con el aval del 15 J, el futuro de Sant Joan. Somos un pueblo cauto e inteligente, que no nos dejamos intimidar - por grupúsculos (de personas) de auto-marginados, si de clanes familiares, ni políticas extremistas.

Por otra parte sería muy interesante la presencia de varios partidos políticos con interlocutores válidos frente a la administración y presentando alternativas en las próximas, ya demasiado lejanas, municipales.

#### Cultura?

Culturalmente tendremos futuro porque nos lo exige nuestro pasado. Sant Joan siente hoy una gran inquietud cultural, que justifica la reciente creación de el "Aula de Cultura Pare Ginard Bauçà" que en breve entrará en funcionamiento en dos modalidades complementarias - "Aplec d'amics d'el Pare Ginard" que preside y coordina muy dignamente Miquel Gayà i Sitjar y ciclo de conferencias que sin duda organizará el Teleclub que, dada su importancia actual, como Casa de Cultura del pueblo, debería aglutinar todos los movimientos culturales de la localidad. El Teleclub como motor de la cultura, muy por encima - y al margen de la política de turno, debe de velar para promocionar la cultura, la espiritualidad y gusto artístico de los que vivimos - en Sant Joan.

#### Deportes?

A nivel deportivo tenemos futuro porque hay mucho por hacer, precisamente estos días se está preparando un dossier para presentarlo a la Delegación Provincial, claro que, el hecho de que el municipio no disponga de unos terrenos propios dificulta la posibilidad de obtener subvenciones y créditos para la creación de un complejo deportivo que Sant Joan necesita y merece.

#### Urbanismo?

Urbanísticamente diria que todo está por hacer, al no tener hecho el Plan parcial de Ordenación Urbanística, que por otra parte, - Sant Joan difícilmente podría costear. Es totalmente imposible programar obras o dar solución a problemas que por ser todo ello ilegal el Ayuntamiento como tal no puede intervenir. Del total desastre de la infraestructura se derivan, calles sin riego asfáltico, etc. etc. La redacción oficial del plano de ordenación del casco urbano evitaría la mayoría de molestias que sufre el vecindario.

Nos faltan plazas, jardines, zonas verdes, etc. que harían mas - bello el lugar.

Religión?

Somos un pueblo eminentemente religioso, diría que, hoy democráticamente cristiano, con una respetable mayoría practicante, defendiendo los valores de la ética y de la moral cristiana, teoría que a brazamos después de observar otras formas de vida. Pero evidentemente la religión es una opción personal, subjetiva, del individuo concreto que libre y racionalmente elige su forma religiosa. Por lo cual en mi juicio no es procedente el concepto de religión oficial y todos sus derivados.

Y la administración?

Honestísima, con una transparencia total, ten en cuenta que durante estos años hemos tenido el mejor secretario de Mallorca, D. Rafael Bauzá, que por desgracia para Sant Joan ha sido destinado ultimamente a Prat de Llobregat, con lo que perdemos la persona que ha hecho posible sanear y clarificar la situación económica de Sant Joan, teniendo en cuenta que D. Rafael era el encargado responsable de nuestra administración, vamos a notar un gran vacío no solamente en la asesoría jurídica sino también en la dirección administrativa. En este caso con gran pesar, felicitamos a D. Rafael por su nuevo destino.

Proyectos?

Si. En marcha el Aula de Cultura. (Mobiliario).

Creación de una oficina de policía municipal.

Alcantarillado y red central de la calle José Antonio.

Adecuar plaza Calvo Sotelo. "Pes d'es porcs".

Especial atención matadero municipal.

Asfalto "cami de Son-Baró", lo más inmediato.

Satisfecho?

No. Soy incorformista.

Enemistado con alguien?

De ninguna manera, personas no conocidas con las que antes solamente coexistíamos y ahora convivimos. Mi riqueza son mis amigos, entiendo que la mejor garantía de la libertad es el mutuo respeto y el cumplimiento de nuestras obligaciones.

Ferdices?.- No, soy vegetariano.

Comilonas?.- Demasiadas "Gracies a Deu".

Madrugones?.- Los más.

Carcajadas?.- Muy a gusto.

A que hora te acuestas?.- El día siguiente.

Novia?.- Demasiado pronto.

Valores?.- En decadencia.

Partidos?.- No entiendo de fútbol.

Gracias por tu gentileza.

Carlos Costa

# ESTAMPES SANJUANERES

UNS QUANTS RAMELLS

Per Miquel Fuster

**R**essona la tonada de veus infantils, argentines i xalestes, que, - amb els russinyols, pinsans, cadernerers,..... anuncien la venguda del bon temps:

Ja ha arribat  
el mes de maig;  
el sol pega  
pels torrents...  
anem a cullir  
floretes,  
violetes,  
pensaments...

desperta  
els qui dormiu,  
i abraça  
els angelets,  
que ara salten  
per la rambla  
tota classe  
d'aucellets...

i els camps verdetgen,  
i els jardins, mostren, airossos, la variada gala dels seus colors...  
un amic del cor me va ensenyant, tot gojós, una a una, les diverses plantes, mentres me'n va explicant, entusiasmat, el seu simbolisme:  
en la violeta, l'humildat;  
en el pensament, la sabiduria;  
en la vauma, la clemència...en la vainilla, la templança...  
la puresa en el lliri blanc;  
la paciència, en la rosa de passió;  
en el clavell, la fortalesa;  
la flor de taronger aviva la esperança;  
el vermei de la roella  
i de la rosa,  
expressen la caritat, el viu amor...  
de totes, anava cullint-ne, el bon amic, un gentil brot, ja en poncella, o bé adulta, i, juntant-los amb tot esment, me'n feu, atent, preuada ofrena:  
¡BELL RAMELL DE FLORS I DE VIRTUTS!  
vaig exclamar, content i agraït...

**L'**stiu ha passat ja; les fuies de pámpol i dels mentiders - com tant  
altres - corren rossegades...  
els fruits otonyals egalanen i despedeixen suau aroma...  
i la madona de l'hort - també fruit de pagesia - ens volgué distingir  
amb selecte obsequi;  
selecte de veres:  
col·locá, en forma airosa,  
peres i pomes,  
reims de grans grossos, blancs i negres,  
unes quantes magranes  
i codonyes;  
i hei afegí, de fora temps, un anyoc de taronges;  
posant per laç un brot d'anoguer, ornat d'anou amb pell i  
cloveia...  
¡GAREIT RAMELL DE FRUITS  
DE VISTA EXQUISITA I SABORS DELICIOSOS!

**A**on aniríeu - ben volguts lectors - a on aniríeu, per trobar, en -  
día normal, es beier més nutrit, sa niuada més copiosa i revoltosa de  
nostro poble?  
¡A on, si no es a s'Escola des petits, a Ca Ses Monjes?

Quina col·lecció de caperrinois, més viveretxos que un esbart d'estor-  
nells i aguts com ells totsols!

N'hi ha de morenets i de rossos;

de menuts, menuts, i de més grandets;

de grassets i de més primetxols...

però tots amb una gràcia que encanta i un atractiu irresistible...

¡PROMETEDOR RAMELL

D'INOCENCIA, ENERGIA I FUTUR SANJUANER!

I per la plassa de la vila, o per diversos cantons,  
un altre estol,

estol de jovent,

en remolins o bé en parelles,

que viuen el bullici, la nostalgia, i... l'amor...

de la festejada l'ànima xalesta,

tot es una festa

que canta l'amor...

diria el nostre gran Alcover;

i l'hispanic Rubén Darío,

contemplant tan bon aplec de poncelles de la vida,

de la vida esclatant en vius colorins i exquisits aromes,

amb les seues il·lusions, quimeres i esperances,

exclamaria amb exaltació poètica:

¡Joventut, tresor diví!

Joventut, primavera de la vida!

¡Si es poguessin tornar inmarcessibles, inmutables, totalment durade-  
res, aquesta vitalitat, aquest esplendor, aquesta vigorosa plenitud!...

¡RAMELL AGRADOS DE DITXA I PROMETENSES

EL DE LA NOSTRA JUVENTUT!

Si, més envant,

feis una volta pes Cam d'En Fiol,

tirant cap a Consolació,

hi trobareu

a ui de sol, o a ui d'ombra,

segons s'estació, s'hora i es dia -

un grapat de jovenets, d'aquells tan granats,

un poc ajopits pel temps

i un poc ruats per sa Tramuntana i es Ponent...

es una rotllada de veiets, des nostros veiets que,

tan bé desgranen algunes oracions, com,

girant l'ullada cap enrera,

fan reviure dolsos o trits recorts del temps passats:

¡Quantes anyorances de persones estimades, de fets que no es repeti-  
ran, de costums distintes a les actuals! ¡Si es nostros pares torna-  
ven treure es cap!

No tots están aquí: uns a ca-seva, altres de dos en tres, contem tam-  
bé entre es nostros xexentins i....

¡ESTIMABLE RAMELL

D'ANYS, D'HISTORIA, D'EXPERENCIA I DE CIENCIA, DE TREBALL

I DE SACRIFICI!

Per ells, per tots ells, ¡amor i agraïment!

D'un altre ramell,

RAMELL DE SILENCI, DE PAU ETERNA

¡Preguem per ells!

UN BREU RESUM D'HISTÒRIA DE  
LA MONEDA MALLORQUINA . . .

Fa uns parell de dies, estant a una llibreria, els meus ulls es varen topar amb un llibre del historiador mallorquí Pere Xamena i - Fiol, per cent misserables pessetes tendria l'ocassió de sabrer un poc

mes de l'història de Mallorca.

Així, dons, en cent pessetes, ~~menys~~ a dintra la butxaca, el vaig comprar.

Es llibre amb sí, creic qu'es molt bó. Tracta desde les primeres invasions que es va produir a Mallorca pels romans l'any 132 abans - de Crist, fins al reinat d'Isabel II a l'any 1.833; passant per le - prehistòria i protphistòria de Mallorca; per les basíliques cristianes primitives (de Son Fiol a Santa Maria l'any 1.833; de Sa Carrotja a Porto-Cristo l'any 1.908; de Son Peretó a Manacor l'any 1.912); per la conquesta de Mallorca per Juame I; per la moneda mallorquina, i un llarg etc. etc., fins a finals del segle XIX i principis del XX.

Es interesant tot es conjunt, però crec que el tema que es pot reseltar es el econòmic: la moneda, desde la que circulava en temps dels invasors fins a la propia nostra.

Pens jo, que hi haurá bastants d'avis que s'enrecordarán d'aquelles monedes que a través dels seus pares i avis, han passat de generació en generació a través del segles com un record, come record històric de sa nostra Mallorca en temps passat.

Bé ido. Anem a veure les monedes qui hi havia en temps dels invasors; poc més o manco entre els segles XIII i XIV. Es recorden les següents:

Monedes d'or:

- |              |                        |
|--------------|------------------------|
| - Masmodins  | musulmanes             |
| - Morabetins | de Castella i Portugal |

Monedes de plata:

- |              |                                |
|--------------|--------------------------------|
| - Besants    | gregues                        |
| - Malgorines | d'un comptat del Sus de França |

A nes mateix temps hi havia unes altres que no es cap si eren d'or o plata. Eren les següents:

- |                |                  |
|----------------|------------------|
| - Tornesos     | monedes de Tours |
| - Jaqueses     | " d'Aragó        |
| - Barceloneses | " de Catalunya   |

Per altre part tenim que l'any 1.247 en Jaume I, va passar en circulació el Real de Valencia qu'era una moneda de coure o velló que - havia de circular a València i a Mallorca amb exclusió de qualsevol -



altre moneda; però a Mallorca seguien circulant les monedes citades abans.

L'any 1.300 el rei En Jaume II va fundar a Mallorca La Seca o casa de la moneda i va crear la moneda mallorquina que es va encunyar fins al regnat de Felip V.

Les monedes eran les següents:

Monedes d'or.- La unitat d'aquelles monedes va esser El Reial d'or, que en temps posteriors fou anomenat successivament Ducat i Escut d'or. Durant el regnat de Carles II i Felip V encunyaren dobles de 2, 4 i 8 escuts; anomenats també Unces.

Monedes de Plata.- La unitat d'aquestes monedes va esser El Reial de plata, anomenat també Creuat. Un altre moneda molt comuna va esser el Mig reial de plata o Sou de plata.

Monedes de vello.- La unitat era el Diner, anomenat Reial Senar. Aquest tenia un múltiple, el dobler o reial doblenc que valia dos diners. I També un submúltiple, la malla o migdiner. Durant el regnat d'en Felip V i Lluís I, varen fer cunyar unas monedes anomenada vulgarment treseta, que valia tres doblers, però oficialment estava marcada amb sis diners. I durant el regnat d'en Ferran VII s'encunyaren els duros de plata, marcats en 30 sous i peces de couré d'un sou, o sigui 12 diners.

També va circular una moneda imaginaria, o sigui, una unitat de compte, que valia 20 sous. Era la lliure mallorquina, que va coincidir durant un cert temps amb el reial d'or.

Amb aquest següent esquema dels valor de les monedes, creic que m'hos farem una idea millor de l'equivalencia d'aquestes monedes amb la pesseta.

reial d'or	reial de plata	sou	tresseta	dobler	diner	malla	pessetes
1	10	20	40	120	240	480	3'33
	1	2	4	12	24	38	0'33
		1	2	6	12	24	0'166
			1	3	6	12	0'083
				1	2	4	0'027
					1	2	0'013
						1	0'007

En aquets moment record, fa quatre anys, aquí a Sant Joan amb motiu de l'exposició qu'es va fer, anomenada "Sant Joan un temps" baig le direcció i organització del nostre amic Carles Costa, que també - hi havia una petita exposició de les monedes mallorquines qu'es sant joaners guarden com un tresor. Crec que seria interesant fer una exposició, no a nivell local, sino a nivell de tota Mallorca. Crec que tendriem unes bones sorpreses.

Francesc Mas



Segons orde de replega

per Miquel Fuster

Qui té siurell, que soni, i  
 qui no en té...! que no soni!  
 Qui calla, otorga  
 Qui calle, hei consent  
 Qui ha fet un ou, pot fer un bou  
 Qui té fret de peus, que s'es-  
 caufi (variant)  
 Qui no en té en vol, i qui en té,  
 no en vol (d'infants)  
 Qui es net de pecat, que tir sa  
 primera pedra  
 Qui heu troba poc, que hi pòs  
 es bast  
 Qui sembra a terra d'altri,  
 pert es tremps i sa llevor  
 Qui es nat ni neixerà, niu de  
 cega no troberà  
 Qui heu vol veure, s'ho ha de  
 beure  
 Qui no li agrada, que hau pinti  
 Qui no se conforma, es perque  
 no vol  
 Qui mossega massa gròs, s'aufega  
 Qui té un mal i s'hi dona, son  
 dos  
 Qui no se cansa, alcança  
 Qui sembra vents, tempestats  
 recull  
 Qui paga, manda  
 Qui de misèris va, sa misèri  
 l'encalsa  
 Qui es massa, que pic  
 ¿Qué m'has pres pes tren de les  
 dotse?  
 Qui té maldeventre, a sa vinya  
 hi ha fonoi  
 Qui cerca sense haver perdut,  
 troba (1)  
 Qui maltrata un animal, demostra  
 mal natural  
 Qui espera peix, espera fam  
 Qui acta de venut fassa, que li  
 esclafin es cap amb una massa  
 Qui a poble estern s'en va,  
 o s'engana o va enganá (vari)  
 Qui fá tot quant sap, no està  
 obligat a més (variant)  
 Qui pots envia, me...a espera  
 Qui no té que esper  
 Qui molt de temps viurà,  
 moltes coses veurà  
 Es temps que enrevoltes, perts  
 temps

Qui sembra carts, cui espines  
 A un pagés, daulí col  
 A bou vei, picarol nou  
 A Sineu, veuen es gep dets altres  
 i no veuen es seu; o Ses dones de  
 Sineu...  
 A Nadal, neules  
 Allá on hi ha pel, hei ha alegria  
 No hi ha cap p..a que no dugui sort  
 No li fiaria faves corcades  
 Per sa crosta, es pá se demostra  
 Per devellá, tots es Sants ajuden  
 De menjar i beure, se'n salva qual  
 D'estiu, xigales (qún  
 De axicarsé dematí i casarse prest,  
 no se'n peneden  
 De Juan a Juan, hi vá camp gran  
 De dir-hó a fer-hó, no hi ha compa-  
 ració  
 De s'abundancia de cor, surten ses  
 paraules  
 De bon abre, bon fruit  
 De conseis no vagis fart i llevors  
 pren la millor part  
 De dos mals, es menor  
 D'ignorantesa i banyesa té s'escrivá  
 bona presa  
 De cavaller a cloter  
 De abril en bon matí, hi fá bon dor-  
 mir  
 Dels escalivats, surten els avisats  
 De massa abondó, ni bossa ni serró  
 Es veinats veinedetjen i qualche ve-  
 gada festetjen  
 Es vestit fá es partit  
 El dimoni només li guanya de banyes  
 Sa sogre i sa nora de sa porta a de-  
 fora  
 Sa mare i sa fía dins una camia  
 Sa care li guarda es c.l  
 Es peix gròs se menja es petit  
 Es fum vá a n'es guapos  
 Lo moreno es agradós i lo blanc sem-  
 pre fadetja  
 Es bé i es mal no está sempre a un  
 portal; o es bé i es mal, en haver  
 acabat, tot es igual  
 Sa rosa més guapa está plena d'es-  
 pines  
 Sa vista de l'amo engreixa es cavall  
 Ses torrentades van cap avall  
 Es fadrins a un ball van arugats  
 Sa mula i sa dona, garrot la fá bona

(1) Per aportació del simpático amic -més de mitx santjuaner- Da-  
 mià Sastre Contesti.

Es confiats van a l'infern  
 El diable, quan fou vei, se fé er  
 mitá  
 El diòni no es tan lleig com el  
 pinten  
 Es sastre paga pes teixidó  
 Es pecat pesa més que plom  
 Es cranc diu camina dret: fas  
 com feis, diu es cranquet  
 Es dol no trèu ánimes  
 Es bé no es conegut fins que  
 s'ha perdut  
 Es bé redola i es mal vola  
 Es caragols i es peixos neixen  
 amb aigo i moren amb ví  
 Es codony madurarà i es pel li  
 fogirá  
 Hai ha més dies que llangonisses  
 Es tets assemblen a ses olles  
 Es cap blanc, i es seny a cercar  
 Es farts no se recorden des  
 dijuns  
 Sa mel no es feta per sa boca  
 de l'ase  
 Es qui sopa de conyac, demá  
 barena d'aigo  
 El rosari en es coll i el diable  
 en el cor  
 S'ocasió fa pecar  
 La mar, com més té, més brama  
 Sa pell ja es des llop  
 Sa patria sempre tira  
 Sa madona d'aquest lloc, sempre  
 va portes ubertes  
 S'aglá més ff, pes godí ruí  
 Sa por guarda sa vinya  
 Sa ganancia de Na Peix frit  
 que el venia a quatre i el pagava  
 a cinc  
 S'amistat a una part i es dobbers  
 a s'altre  
 Ses primers amors son ses millors  
 S'experiencia es sa mare de sa  
 ciència  
 Sa costum fá llei  
 S'ase des carritxá dú sa llenya,  
 i no s'escaufa  
 Sa creu en es pits i el diable en  
 es dits  
 Sa gallina dú ets ous  
 Sa mel es bona a qualsevol hora  
 Ses cadeneres, per falta de  
 verberol, se piquen elles amb elles  
 Sa care es mirai des bé i des mal  
 Sa força es feta pes desdixat  
 Ses obres desempenyen es mestre  
 Sa fam fá trotar i qualque vegada  
 correr  
 S'estopa a ran des foc se crema  
 Es bou per sa banya i s'homo per  
 sa paraula

S'endiots de Biniforani, sense plo  
 mes, s'estufava  
 S'escolá de Petra encenia porros  
 per candeles  
 S'interés es mala bèstia  
 Sa llenya, com més seca, més cre-  
 ma  
 Sa seua arriada a cada arriet agra  
 da  
 Sa bareien ses donetes i se treuen  
 ses braguetes  
 Ses gallines ponen pes bec  
 S'ociositat es mare de tots es vi-  
 cis  
 Lo que dura es baratura  
 Lo que resta, fá la festa  
 Lo barato es caristia  
 Lo que s'ha d'empanyorar, que se  
 vengui  
 La donzella, flor de marevella  
 Sa coa fa s'aucell  
 Ses faves tendres fan sa llet a  
 n'es vei veinat  
 Un homo amb so ventre buit, es  
 festejar no li entra  
 Un homo traïdor fa dúes cares  
 Quan ses fies festejen, ses mares  
 coquejen  
 Quan cou, cura; quan pica, madura  
 Quan sa cera cau, es hora de cuirlla  
 Qua Déu no vol, no hi ha sant que  
 hi valgui  
 Quan es verda, se doblega  
 Quan tenim blat, no tenim sac i  
 quan tenim sac, no tenim blat.  
 Quan fou mort, el compregaren  
 Quan no hi ha pes camps, no hi ha  
 pes sants  
 Quan Deu vol, de qualsevol vent  
 plou  
 Quan estaca, sofrirás; que en esser  
 massa, ja picarás  
 Quan ses gallines treuran dents  
 Quan es gat no hi es, ses rates van  
 alloure  
 Quan sa jove es casada, li surten  
 es partits  
 Quan hei ha malfanería, poc hei fa  
 que l'amo hei sia  
 Quan el diable res, llevors pensa  
 com t'engana  
 Quan més frissen manco en tenen, o  
 més  
 Com més son, més s'embuten  
 Quant més fan, manco en tenen  
 Quan més heu esperdenyes, més heu  
 espenyes  
 Quant més amunt pujam, més bon es-  
 clat pegam  
 Si Nadal cau en dijous, penjau ses  
 arades i amollau es bous

# SANT JOAN

Boletín informativo del Teleclub Comarcal de San Juan, nº 2580

C/. Belisario 18, San Juan.

Febrero 1.978. Nº 69

Director: Carlos Costa Salom.

Equipo de Redacción: José Bauzá Bonet      Guillermo Florit

Miguel Gayá Bauzá      José Roig Bauzá

Colaboradores:	Obreria de Sant Antoni	José Estelrich
Bernadí Company	Miguel Florit Huguet	Juan Morey C.
Miguel Fuster	Juan Jaume Nigorra	Juan Font R.
Francisco Mas	Juan Company Gayá	Josep Segura Salado
	Juan Bauzá Roig	

## PROTECTORES.-

Ayuntamiento de San Juan, D. Miguel Estelrich, D. Juan Bauzá Antich,  
D. Miguel Fuster, D. Ramón Gayá Carbonell, D. Gabriel Ferriol,  
D<sup>a</sup> Francisca Gayá de Chacártegui, D<sup>a</sup>. Antonia M. Soler Gayá,  
D. Juan Oliver de Bayá, D. Francisco Rotger, D. Rafael Soler Gayá,  
D. Antonio Matas Bauzá, D. Francisco J. de Senmenat d'Els Calderers,  
D. Fulgencio Rosselló de Son Gual, D<sup>a</sup>. Antonia Bauzá Camps,  
D. Luis Alemany Vich, D<sup>a</sup>. Maria Camps Vda. de Oliver,  
D<sup>a</sup>. Margot Christoffer, D<sup>a</sup>. Antonia Camps Vda. de Truyols,  
D<sup>a</sup>. Micaela Verger Vda. de Rosselló, D. Francisco Camps de Sa Bastida.

## NOTAS DE LA REDACCION:

Las oposiciones expresadas en los artículos y colaboraciones publicadas en este Boletín, manifiestan la forma de pensar de sus autores, - pero no necesariamente la de los que en él trabajamos.

Los artículos escritos en catalán o mallorquín, son reproducción literal de sus originales, no haciéndose, esta redacción, responsable de las faltas que en ellos pudieran existir.

